

Onsdag den 16. februar 2011

9. bemærker, at SMV-finansieringens nuværende struktur i mange europæiske lande på såvel efterspørgsels- som udbudssiden er stærkt påvirket af skatte- og støttesystemerne, som giver stærke incitamenter til at vælge gældsfinansiering på bekostning af aktiefinansiering; opfordrer Kommissionen til at tage initiativ til at øge opmærksomheden omkring de problemer, der forårsages af de uheldige incitamenter, som lovgivningen skaber, og tilskynde medlemsstaterne til at gennemføre de nødvendige reformer;

Fjernelse af administrative hindringer

10. er betænkelig ved den komplekse karakter af EU's finansielle regler og retningslinjer for de europæiske finansieringsinstrumenter, navnlig når EU-midler og -programmer anvendes til at støtte enkeltvirksomheder med relativt små beløb; finder, at den tid og de penge, der skal investeres i at overholde disse regler, er helt ude af proportion med gevinsten for den endelige støttemodtager; anmoder om en mere strømlinet forvaltning og en øget administrativ og indberetningsmæssig effektivitet samt omkostningseffektivitet i forbindelse med innovative finansielle instrumenter; understreger vigtigheden af, at banker, formidlere og modtagere ikke afholdes eller afskrækkes fra at gøre brug af programmer og midler på grund af de hermed forbundne administrative byrder; opfordrer Kommissionen til at foreslå forenklede og mindre omkostningstunge regler og retningslinjer, navnlig for programmer, der skal anvendes til støtte for mindre SMV-finansiering i form af garantier og mezzanin- eller aktieinstrumenter;

11. hilser oprettelsen af finansieringsforummet for små og mellemstore virksomheder i 2010 velkommen og opfordrer indtrængende Kommissionen til at yderligere at forbedre samarbejdet med nationale udviklingsbanker og kommercielle banker med henblik på at indsamle erfaringer, udveksle bedste praksis, udvikle synergier og identificere måder, hvorpå EU's SMV-finansieringsprogrammer kan forenkles og strømlines;

12. påpeger, at der i øjeblikket findes SMV-finansieringsstøtteforanstaltninger i mange forskellige EU-programmer såsom CIP, strukturfondene (JEREMIE), FP7 m.fl., at der kan konstateres en manglende sammenhæng mellem disse programmer; opfordrer Kommissionen til at sikre en større sammenhæng mellem de forskellige programmer med henblik på at give garantier og sikre en god balance mellem nationale og EU-ordninger til støtte for finansieringen af innovation eller tilvejebringelsen af risikovillig kapital til SMV'er; opfordrer Kommissionen til at oprette en one-stop-shop for de forskellige EU-finansieringsinstrumenter for SMV'er;

*

* *

13. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Sikre, tilstrækkelige og bæredygtige pensionssystemer i Europa

P7_TA(2011)0058

Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2011 om sikre, tilstrækkelige og bæredygtige pensionssystemer i Europa (2010/2239(INI))

(2012/C 188 E/03)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til den horisontale sociale klausul i artikel 9 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 7. juli 2010: »Grønbog: Sikre, tilstrækkelige og bæredygtige pensionssystemer i Europa« (KOM(2010)0365),

Onsdag den 16. februar 2011

- der henviser til sin beslutning af 11. november 2010 om de demografiske udfordringer og solidariteten mellem generationerne ⁽¹⁾,
 - der henviser til betænkning fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg om Kommissionens grøn bog af 7. juli 2010 om sikre, tilstrækkelige og bæredygtige pensionssystemer i Europa ⁽²⁾,
 - der henviser til forslag til Rådets afgørelse om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker: Del II i de integrerede retningslinjer for Europa 2010 (KOM(2010)0193) og til sin holdning af 8. september 2010 ⁽³⁾,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 29. april 2009 om konsekvenserne af befolkningsaldringen i EU (Rapport om befolkningsaldringen 2009) (KOM(2009)0180) og til sin beslutning herom af 7. september 2010 ⁽⁴⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 6. maj 2009 om aktiv integration af mennesker, der er udstødt fra arbejdsmarkedet ⁽⁵⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 6. maj 2009 om den nye sociale dagsorden ⁽⁶⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 20. november 2008 om fremtiden for sociale sikringsordninger og pensioner: Finansiering og tendens til individualisering ⁽⁷⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 9. oktober 2008 om fremme af social integration og bekæmpelse af fattigdom, herunder børnefattigdom, i EU ⁽⁸⁾,
 - der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådets direktiv om en styrkelse af retten til at overføre supplerende pensionsrettigheder (KOM(2005)0507) og til sin holdning af 20. juni 2007 ⁽⁹⁾,
 - der henviser til den strategi, der blev fastlagt på Det Europæiske Råds møde i Stockholm i 2001 om reform af pensionssystemerne i Europa,
 - der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Laeken i 2001 om fælles målsætninger for pensioner med særligt fokus på behovet for at gøre dem tilstrækkelige, bæredygtige og fleksible,
 - der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 23,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og udtalelser fra Økonomi- og Valutaudvalget, Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A7-0025/2011),
- A. der henviser til, at folk i dag som følge af arbejdsløshed, som navnlig rammer unge med beskedne kvalifikationer, eller som følge af længere og, for nogle vedkommende, højere uddannelser træder senere ind på arbejdsmarkedet, og de oftest forlader det igen, inden de når den lovmæssige pensionsalder, til at deres arbejdsliv afbrydes af arbejdsfrie perioder, og til at folk lever stadig længere,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0400.

⁽²⁾ EESC/SOC/386 af 20. januar 2011.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0309.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0306.

⁽⁵⁾ EUT C 212 E af 5.8.2010, s. 23.

⁽⁶⁾ EUT C 212 E af 5.8.2010, s. 11.

⁽⁷⁾ EUT C 16 E af 22.1.2010, s. 35.

⁽⁸⁾ EUT C 9 E af 15.1.2010, s. 11.

⁽⁹⁾ EUT C 146 E af 12.6.2008, s. 216.

Onsdag den 16. februar 2011

- B. der henviser til, at den finansielle og økonomiske krise i høj grad har forværret den underliggende demografiske udfordring, EU står over for,
- C. der henviser til, at aktuelle data viser, at det antal personer, der træder ind på arbejdsmarkedet, falder (den erhvervsaktive befolkning i EU vil begynde at falde i 2012), og at antallet af pensionister stiger (i 2008 var der i EU fire i arbejde for hver person på 65 år eller mere, i 2020 vil forholdet være fem til en og i 2060 to til en); der henviser til, at denne tendens varierer i forhold til de demografiske forskelle mellem medlemsstaterne,
- D. der henviser til, at ydelse af tilstrækkelige, bæredygtige og sikre pensioner er uløseligt forbundet med højere beskæftigelsesniveauer, større produktivitet og økonomisk vækst;
- E. der henviser til, at der i den økonomiske styring af Den Europæiske Union må tages hensyn til den holistiske indfaldsvinkel, der forelægges i grønbogen,
- F. der henviser til, at finanskrisen har ført til en stigning i arbejdsløshed, fattigdom og social udstødelse, et voksende budgetunderskud i mange medlemsstater og problemer med finansiering af pensionerne (uanset om disse finansieres over skatterne eller på anden måde) og har vist, hvor skrøbelige visse pensionsfondssystemer er,
- G. der henviser til, at målet om 75 % beskæftigelse i EU 2020-strategien skal bidrage til at sikre pensions-systemernes bæredygtighed,
- H. der henviser til, at den stigende forekomst af midlertidige eller usikre ansættelsesforhold nedsætter bidragene til pensionssystemerne og skader disse systemers stabilitet og de fremtidige pensioners tilstrækkelighed,
- I. der henviser til, at der bør tages højde for risikobegrænsning og evne til at modstå kriser i udformningen af pensionsfonde,
- J. der henviser til, at mennesker, der vier deres tid og evner til opdragelse af børn eller pleje af ældre, bør modtage social anerkendelse, og at dette kan ske ved at give sådanne personer individuelle rettigheder, især hvad angår pensioner,
- K. der henviser til, at ligestilling mellem kvinder og mænd er en værdi, et mål og en grundlæggende rettighed i EU, og at EU-institutionerne har pligt til at medtage ligestilling mellem kønnene i alle deres handlinger,
- L. der henviser til, at kvinder udsættes for direkte og indirekte forskelsbehandling i forskellige pensionsrelaterede aspekter i Den Europæiske Union,
- M. der henviser til, at de forventede virkninger af pensionsreformer normalt er baseret på en mandlig, fuldtids og en gennemsnitlig lønmodtager med fuld karriere bag sig, og at aktuarmæssige kønsbestemte dødelighedstabeller har en negativ indvirkning på beregningen af kvinders pension og giver en lavere dækningsgrad for kvinder,
- N. der henviser til, at ældre kvinder er i en særligt prekær situation, når deres ret til pension afhænger af deres ægteskabelige status (ægtefællebidrag eller ydelser til efterladte), og når de ikke selv har tilstrækkelige pensionsrettigheder på grund af karriereafbrydelser,

Generelt

EU og medlemsstaterne

1. glæder sig over grønbogens holistiske indfaldsvinkel, der skal føre til nye impulser både på nationalt og på EU-plan med henblik på at indføre solide, langsigtede, sikre, tilstrækkelige og bæredygtige pensions-systemer, der sikrer nærhedsprincippet; påpeger, at traditionerne, de økonomiske og demografiske omstændigheder samt arbejdsmarkedets særlige forhold er forskellige fra medlemsstat til medlemsstat, og at det er nødvendigt at overholde nærheds- og solidaritetsprincippet, hvorved medlemsstaterne bevarer det fulde ansvar for udformningen af deres pensionssystemer;

Onsdag den 16. februar 2011

2. understreger, at alle medlemsstater står over for enorme udfordringer med at sikre, at borgernes forventninger til tilstrækkelige og bæredygtige pensioner opfyldes i en tid, hvor de sociale og økonomiske forhold generelt er vanskelige og desuden varierer mellem medlemsstater og retssystemer;
3. påpeger, at SMV'erne, der er en af de største kilder til arbejde og vækst i EU, fortsat vil yde et betydeligt bidrag til pensionssystemernes bæredygtighed og tilstrækkelighed i medlemsstaterne; ønsker derfor, at der udvikles sektorielle, tværsektorielle og/eller territoriale fonde til at øge tilknytningen af arbejdstagere i SMV'er til pensionssystemer, der kunne fungere som et eksempel på bedste praksis;
4. bemærker, at en sund økonomisk og social politik, der tager højde for udfordringerne i forbindelse med udfordringerne med solidaritet mellem generationerne, med henblik på virkeliggørelsen af det indre marked, yder et vigtigt bidrag til bæredygtige beskæftigelsespolitikker, vækst og stabilitet, navnlig ved at sikre social samhørighed; påpeger, at arbejdsmarkedets parter har en vigtig rolle i denne forbindelse;
5. mener, at langsigtede investeringer og opsparing til fordel for pensionssystemernes fremtidige bæredygtighed er af væsentlig betydning og bør inddrages i forbindelse med makroøkonomisk overvågning;
6. bemærker, at der både i de overordnede retningslinjer for den økonomiske politik og i stabilitets- og vækstpacten henvises til aldersrelaterede offentlige udgifter; mener, at korrekt inddragelse af de offentlige pensionsforpligtelser i forbindelse med offentlig beregning af underskud er én af de mange forudsætninger for bæredygtighed; anmoder om, at reformen af den økonomiske styring tager behørigt hensyn til denne dimension, idet der sikres en hensigtsmæssig behandling af pensionssystemernes forskellige søjler, og at der fokuseres på deres bæredygtighed;
7. opfordrer Kommissionen og Rådet - i betragtning af, at et bæredygtigt og velfungerende pensions-system er yderst vigtigt for borgerne og for stabiliteten i de offentlige finanser - til at sikre, at der fortsat tages højde for omkostningerne ved pensionsreformer i forbindelse med vurderingen af, om en medlemsstat skal underkastes proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, og henstiller til, at der bør fokuseres på finansieringsordningens bæredygtighed i modsætning til en specifik type af pensionsreform; bemærker, at systematiske pensionsreformer medfører betydelige overgangsomkostninger, som der bør tages højde for i forbindelse med beregningen af den offentlige gæld og budgetunderskud;
8. understreger, at bæredygtige offentlige finanser kræver, at der tages højde for den samlede offentlige og private gæld i vurderingen; påpeger, at pensionsopsparing er mere end bare opsparing, der er øremærket til pension; anmoder om, at der skabes åbenhed og redegøres eksplicit for det fulde omfang af ufinansierede direkte offentlige pensionsforpligtelser af hensyn til de offentlige finansers langsigtede bæredygtighed;
9. understreger, at pensioner og pensionssystemer henhører under medlemsstaternes ansvarsområde; erkender, at medlemsstaternes økonomier er gensidigt afhængige og opfordrer derfor EU og medlemsstaterne til behørigt at samordne deres forskellige pensionspolitikker og bruge den åbne koordineringsmetode til at sikre, at deres pensionssystemer er tilstrækkelige, sikre og bæredygtige;
10. konstaterer, at pensionsordningerne i medlemsstaterne under den første, anden og tredje søjle afviger betydeligt fra hinanden, og at EU mangler fælles kriterier, definitioner og en indgående undersøgelse, der indgående vil redegøre for de forskellige pensionssystemer og deres evne til at opfylde borgernes behov, og at der derfor mangler transparent tilsyn, der omfatter alle systemer; understreger, at EU primært bør gøre pensionssystemerne mere sammenlignelige og fremme udvekslingen af god praksis; mener, at Kommissionen bør gøre en nødvendig indsats for at etablere en klassifikation af pensionssystemerne i medlemsstaterne samt et fælles sæt af definitioner for at gøre systemerne sammenlignelige;

Onsdag den 16. februar 2011

Kønsaspektet

11. beklager, at grønbogen ikke i tilstrækkeligt omfang behandler kønsaspektet, mener, at de nuværende uhensigtsmæssige mangler i pensioner mellem mænd og kvinder er et resultat af vedvarende uligheder på arbejdsmarkedet, som f.eks. perioder med arbejdsløshed, sygdom, omsorgspligt, lønforskellen mellem mænd og kvinder, overrepræsentationen af kvinder i usikre og deltidsjobs og hindringer for at forene arbejds- og privatliv; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at fortsætte deres bestræbelser på at fjerne disse uligheder og sikre en langsigtet ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til pensioner, for eksempel gennem inddragelse af barselsorloven og omsorg for ældre familiemedlemmer som faktisk arbejde, der giver ret til pensionsydelse for mænd og kvinder;

12. understreger vigtigheden af at individualisere pensionsrettighederne og kræver, at der indføres kriterier for beregning af kvinders pensioner på en sådan måde, at den økonomiske uafhængighed sikres både for mænd og kvinder; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til også at overveje en livslang tilgang til pensioner, således der gives svar på udfordringerne i en moderne arbejdslivscyklus;

13. bemærker, at retfærdighed mellem generationerne og den unge generations interesser bør være centrale aspekter i en styrket koordinationsmetode til videreudvikling af de nationale pensionspolitikker på grundlag af samarbejde mellem medlemsstaterne;

14. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at forpligte udbydere af arbejdsmarkedsrelaterede pensioner og andre supplerende pensionsordninger til at anvende kønsneutrale dødelighedstabeller ved beregningen af pensionsydelse med henblik på at forhindre kvinder i at blive straffet for deres højere levealder;

En tilstrækkelig pension

15. mener, at det ikke er muligt for EU at fastsætte niveauet for en tilstrækkelig pension, fordi denne er helt afhængig af de specifikke forhold i de enkelte medlemsstater; opfordrer dog Kommissionen til at komme med en vejledning, der gør det muligt for medlemsstater at opstille kriterier for et mindsteniveau for pensioner; mener, at medlemsstater bør fastsætte tilstrækkelighed som en nødvendig betingelse, for at ældre kan leve et anstændigt liv;

16. mener, at medlemsstaterne selv har ansvaret for fastsættelse af en tilstrækkelig pension til deres borgere inden for rammerne af deres sociale og økonomiske politik; opfordrer dem til at indføre et system, der er mest hensigtsmæssigt for at sikre en anstændig levestandard for alle med særlig vægt på de mest sårbare grupper i samfundet;

17. mener, at diversificering af pensionsindkomst fra et miks af offentlige (første søjle), arbejdsrelaterede (i de fleste tilfælde anden søjle) kan give den bedste garanti for en tilstrækkelig pension;

18. bemærker, at den første søjle i de fleste medlemsstater er den vigtigste og baseret på solidaritetsprincippet, og at finansieringen af den første søjle vil være mindre under pres, hvis flere mennesker er på arbejde, og hvis der tages fat på ulovlig og sort arbejde, mens andre alternative former for finansiering af første søjle også kunne drøftes mellem medlemsstaterne i den åbne koordinationsmetode; understreger, at lovbestemte pay-as-you-go-ordninger har bevist deres stabilitet og pålidelighed i den test, som den finansielle og økonomiske krise har udgjort; opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at pensionerne under første søjle ligger over fattigdomsgrænsen;

19. understreger, at opsparing under den tredje søjle i nogle medlemsstater spiller en rolle for pensionsystemernes bæredygtighed og tilstrækkelighed; understreger dog, at denne ordning kun er mulig for personer, der har en tilstrækkelig indkomst, således at de kan bidrage til disse ordninger, og at den derfor kun kan spille en begrænset rolle for at tilvejebringe en anstændig indkomst;

Onsdag den 16. februar 2011

20. mener, at det vil være meget nyttigt at forbedre informationsudvekslingen mellem medlemsstaterne om omkostningerne ved og effektiviteten af forskellige former for skattelettelser for private pensioner;

21. mener, at det som følge af presset på budgetterne er afgørende med effektivitet i forbindelse med sociale udgifter; mener, at de sociale udgifter på baggrund af det nuværende pres på budgetterne har spillet en vigtig økonomisk og social rolle ved at afbøde krisens virkninger; mener, at pay-as-you-go-ordninger har vist deres grundlæggende rolle ved at skabe solidaritet mellem generationerne; mener også, at den anden og tredje søjle har en supplerende rolle at spille for at mindske presset; opfordrer medlemsstaterne til at sikre det bedst mulige miks af forskellige former for pensionsydelse for at sikre pensioner i fremtiden; opfordrer medlemsstaterne til at forbedre borgernes adgang til private opsparingsordninger; påpeger, at flere medlemsstater planlægger at indføre ændringer i deres pensionssystemer som følge af finanskrisen; opfordrer dem dog til at sikre, at alle pensionssystemer forbliver stabile, pålidelige og bæredygtige, og at alle ændringer foretages efter en passende dialog mellem arbejdsmarkedets parter og på grundlag af tilstrækkelig information; slår til lyd for, at hvis arbejdstagerne har forskellige valgmuligheder, bør der indrømmes tilstrækkelig tid, således at de kan træffe informerede og velgennemtænkte afgørelser;

22. understreger, at økonomisk vækst og en høj erhvervsfrekvens øger pensionssystemernes bæredygtighed og tilstrækkelighed, mens inflationen skader den;

23. mener, at skatteunddragelse er blevet et bekymrende fænomen og må bekæmpes så effektivt som muligt, fordi det undergraver pensionssystemernes fremtidige tilstrækkelighed og stabilitet;

Pensionsalder

24. mener, at det på grund af den demografiske udvikling og af mulighederne for at finansiere pensionerne er nødvendigt, at flere mennesker deltager på arbejdsmarkedet og gør det længere, men konstaterer, at den forventede levealder stiger, og at bedre sundhed på arbejdspladsen er en forudsætning for længere arbejdsliv; opfordrer medlemsstaterne til at gøre det muligt for folk, der ønsker at fortsætte med at arbejde, at gøre det; opfordrer de medlemsstater, der har forhøjet den lovbestemte pensionsalder, eller som vil gøre dette, til at fremme ældres beskæftigelse gennem skattelettelser og fritagelser for sociale bidrag; opfordrer også medlemsstaterne til at skabe tilpassede og fleksible ansættelsesaftaler og pensionsordninger for ældre og fremme og lette muligheden for at oppebære pension og arbejde samtidig samt gennemføre afskrækkende foranstaltninger, der gør det vanskeligere for virksomhederne at afskedige ældre medarbejdere; opfordrer Kommissionen til at gennemføre en undersøgelse med en analyse af, hvordan velstandsfordelingen påvirker den forventede levealder i medlemsstaterne;

25. konstaterer, at der er store forskelle i den lovbestemte pensionsalder og den faktiske alder, når de ældre forlader arbejdsmarkedet og henstiller til, at der bør lægges vægt på at sikre, at arbejdstagere kan arbejde indtil den lovbestemte pensionsalder; bemærker, at disse forskelle er særlig iøjnefaldende for arbejdstagere i de mest belastende erhvervs kategorier; opfordrer derfor medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter til at udveksle erfaringer om god praksis; opfordrer også dem til at indgå aftaler, som har en positiv indvirkning på bæredygtige pensioner, og som på en fleksibel måde fører til en forlængelse af arbejdslivet indtil den lovbestemte pensionsalder, f.eks. ved at udarbejde omfattende strategier for seniorpolitik på nationalt plan og virksomhedsplan, ved at udvikle nye bestemmelser for forening af arbejds- og privatliv, som er tilpasset de ældre arbejdstageres særlige behov ved at belønne personer, som arbejder længere;

26. understreger, at en ældre arbejdsstyrke og et længere arbejdsliv kan yde et positivt bidrag til genopretning og fremtidig vækst; mener, at et dynamisk arbejdsmarked for (ældre) arbejdstagere, der udfører hårdt fysisk og/eller mentalt arbejde, må tilbyde kreative løsninger, såsom en øget fleksibilitet for den lovbestemte pensionsalder, deltidspension og tilpassede arbejdsvilkår, der fremmer livslang læring, forbedrer jobsøgningsydelse eller overgang fra et arbejde til et andet for at opnå en bæredygtig balance mellem arbejdets krav og arbejdstagerens evner; mener, at der i den forbindelse er behov for en politik, der sigter mod at modvirke aldersdiskriminering ved at overvåge den korrekte gennemførelse af direktiv 2000/78/EF og 2006/54/EF og ved at fremme en europæisk kultur for aktiv aldring ved at sikre, at ældre har et vitalt og værdigt liv; opfordrer medlemsstaterne til at kombinere sanktioner mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet med incitamenter for arbejdsgivere til at skabe et rummeligt arbejdsmarked; opfordrer medlemsstaterne til i forbindelse med reformerne og forlængelsen af arbejdslivet, og med bistand fra Kommissionen at sikre en mere effektiv gennemførelse af direktiverne om sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen,

Onsdag den 16. februar 2011

EU 2020-strategi

27. glæder sig over henvisningen i 2020-strategien til inklusion af ældre arbejdstagere på arbejdsmarkedet; beklager, at der i 2020-strategien ikke eksplicit er taget hensyn til værdige, bæredygtige og tilstrækkelige pensionssystemer, selv om opnåelsen af nogle af de mål, der fremlægges i 2020-strategien, afhænger af dem; foreslår derfor at indarbejde grønbogens mål i 2020-strategien;

28. mener, at 2020-strategien vil være vellykket, hvis der skabes flere sikre, kvalitetsfyldte arbejdspladser, og hvis flere mennesker er i arbejde med rimelige lønninger og ansættelsesforhold, der vil føre til en stigning i de obligatoriske socialsikringsbidrag, og at den økonomiske vækst også vil nyde godt af dette og dermed både øge pensionssystemernes bæredygtighed og tilstrækkelighed;

29. støtter i overensstemmelse med 2020-strategien en målrettet og aktiverende arbejdsmarkedspolitik, der sikrer øget deltagelse i beskæftigelsen af de grupper, der er for øjeblikket underrepræsenteret på arbejdsmarkedet, navnlig de mest sårbare; mener, at EU bør udvikle nye indikatorer til overvågning af pensionsreformers indvirkning på sårbare grupper; understreger, at illegalt arbejde stadig er udbredt i Den Europæiske Union, og at dette svækker mulighederne for socialpolitikker; opfordrer de kompetente organer i medlemsstaterne til at fremme social integration og bekæmpe sort arbejde for at forbedre pensionssystemernes balance;

Direktivet om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser

30. bemærker, at medlemsstaternes gennemførelse af direktivet om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser generelt er blevet forsinket; opfordrer Kommissionen til at træffe de nødvendige foranstaltninger over for medlemsstaterne for at sikre en korrekt og rettidig gennemførelse af direktivet om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser;

31. er enig i, at målet bør være en høj grad af sikkerhed for fremtidige pensionister inden for rammerne af rimelige omkostninger for de pensionstegnende virksomheder og bæredygtige pensionssystemer;

32. minder om, at det med hensyn til beregning af tekniske hensættelser fastslås i artikel 15, stk. 6, i direktivet om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser, at »Kommissionen foreslår nødvendige foranstaltninger for at undgå eventuelle fordrejninger som følge af renteforskelle og for at beskytte pensionsmodtagernes og medlemmernes interesser«; opfordrer Kommissionen til at udarbejde en konsekvensanalyse, inden den gennemgår direktivet om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser, og til at tage højde for tendensen til flere bidragsdefinerede ordninger og færre ydelsesdefinerede ordninger;

33. minder om, at det i direktivet om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser fastslås, at »et ægte indre marked for finansielle tjenester har afgørende betydning for økonomisk vækst og jobskabelse inden for Fællesskabet«, og »dette direktiv udgør således det første skridt på vejen hen imod et indre marked for arbejdsmarkedsrelateret pension på europæisk plan«;

34. minder om, at den nyoprettede Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkeds-pensionsordninger) skal gøre fuld brug af sine beføjelser og spille en vigtig rolle i revisionen af direktivet om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser og udviklingen af lovbestemmelser som f.eks. forslag til tekniske standarder, retningslinjer og henstillinger til en solvensordning; minder om, at direktivet om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser ikke bør finde anvendelse på offentlige pensionsforpligtelser eller arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger i den første søjle;

35. mener, at de kvalitative elementer i Solvens II er et værdifuldt udgangspunkt for at forbedre tilsynet med arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser; konstaterer, at dette især gælder for krav i forhold til god risikostyring;

Onsdag den 16. februar 2011

Mobilitet og overførsel

36. understreger, at mobilitet på arbejdsmarkedet i EU vil få afgørende betydning for jobskabelse og økonomisk vækst i de kommende år; mener derfor, at borgernes tillid vil blive øget, hvis hindringerne for intern og grænseoverskridende mobilitet fjernes; bemærker, at spørgsmål som manglende overdragelighed, lange optjeningsperioder, bevarelse af hvilende rettigheder, garanti mod forringelser og forskelle i afgiftsmæssig behandling og aktuarmæssige principper skal behandles i forhold til deres følger for pensionsordninger; understreger den positive indflydelse, som et mere dynamisk arbejdsmarked kan få på pensionsystemet;

37. konstaterer, at pensionsrettighederne under første søjle reguleres via den relevante koordineringsforordning, men at der for andre søjler er brug for forenklede ordninger;

38. bemærker, at der er en tendens i retning af flere bidragsdefinerede ordninger og færre ydelsesdefinerede ordninger; noterer sig, at pensionsudbyderne dermed overfører den risiko, der er forbundet med investeringer, til pensionsopsparene; mener, at der på grund af forskelligheden og kompleksiteten af de forskellige kapitalbaserede arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger må fastlægges rammevilkår for overførsel af optjent pension, således at muligheden for overførsel gives ved indgåelsen af nye kontrakter, idet en anmodning om overførsel kun imødekommes, hvis det relevante beløb overføres til en alderspensionsfond; anmoder om en indgående undersøgelse af skatte spørgsmål i forbindelse med kapitalbaserede arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger og livsforsikringsbaserede kapitalordninger; mener med hensyn til grænseoverskridende spørgsmål, at EU's foranstaltninger klart bør fokusere på at udvikle mindstestandarder for erhvervelse og bevarelse af pensionsrettigheder og på at lette etableringen af nationale sporingssystemer for disse rettigheder;

39. glæder sig over oprettelsen af et nationalt sporingssystem for pensionsrettigheder fra forskellige kilder i alle medlemsstaterne og anmoder Kommissionen om at fremsætte forslag til et europæisk sporingssystem;

Revision af EU-lovgivningen

40. konstaterer, at betydningen af arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger har været erkendt i mange medlemsstater, og at EU kan skabe merværdi ved at tilvejebringe koordination mellem de forskellige ordninger og tilskynde medlemsstaterne til at sikre, at der er indført sociale, lovgivningsmæssige og økonomiske retfærdige rammer, som på passende måde beskytter medlemmer af pensionsordninger og garanterer adgang til pensionsoplysninger; understreger, at i de tilfælde, hvor medlemsstaterne har obligatoriske pensionsfonde, som forvaltes af private institutioner, bør sådanne ordninger også vurderes med hensyn til, om de opfylder EU's betingelser og kriterier vedrørende sikkerhed, investering og klassificering af aktiver; understreger som et princip, at alle forslag til arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger skal vurderes fuldt ud, navnlig med hensyn til at kvantificere ekstraudgifterne og den administrative byrde;

41. mener, at den anden søjle må være disponibel for alle arbejdstagere som en ret i de medlemsstater, hvor der er etableret obligatoriske arbejdsmarkedsrelaterede pensionssystemer, som ikke hovedsagelig er medtaget under den første søjle, uden nogen form for diskriminering på grundlag af alder, køn, sektor og/eller ansættelseskontrakt;

42. opfordrer Kommissionen til at tilskynde medlemsstater til at undersøge, hvordan arbejdstagernes ret til at deltage i systemer under anden søjle kan fremmes via en forbedret dialog mellem arbejdsmarkedets parter og til at forelægge forslag om fremme af en sådan søjle, hvor den endnu ikke findes; opfordrer også dem til at udvikle en forvaltningsmetode for at sikre, at denne fond forvaltes i fællesskab, navnlig med hensyn til dens investeringsstrategi for opsparing;

43. opfordrer medlemsstaterne til at støtte udviklingen af en dialog mellem arbejdsmarkedets parter og borgerne om alderspension og til fuldt ud at tage hensyn til resultaterne af denne dialog;

44. mener, at bestemmelserne på EU-plan om den tredje søjle og dennes problemfri funktion på tværs af grænserne må undersøges nærmere med sigte på at sikre et velfungerende indre marked, især for finansielle produkter, og at der bør skabes af lige vilkår; understreger, at denne fornyede undersøgelse af bestemmelserne skal tage hensyn til interesserne blandt disse ordningers medlemmer;

Onsdag den 16. februar 2011

45. mener, at princippet om samme risici, samme regler og samme kapital skal finde anvendelse for at sikre ensartethed for forsigtighedsbestemmelser blandt forskellige udbydere af finansielle tjenesteydelser, idet der tages hensyn til hver enkelt pensionsprodukts eller -ordnings karakteristika;

46. erkender, at der stadig findes hindringer for udbuddet af individuelle pensionsforsikringer (tredje søjle), som f.eks. livsforsikringer, på tværs af grænserne; anmoder Kommissionen om at fremsætte forslag til at fjerne disse og til en ramme for regulering af disse aktiviteter;

47. bemærker, at EU's lovgivning er meget fragmenteret, selv om Den Europæiske Union er tillagt beføjelser med hensyn til pensioner; opfordrer Kommissionen til at undersøge, hvorvidt det ville være hensigtsmæssigt at rationalisere dette regelsæt som del af en bedre regulering;

EU-lovgivningen/god praksis

48. erindrer om den beslutning, der allerede er truffet om at oprette Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA); understreger nødvendigheden af, at denne tildeles tilstrækkelige ressourcer til at kunne udføre de opgaver, den bliver pålagt, og navnlig så den også kan tage passende hensyn til arbejdsmarkedsrelaterede pensioners særlige omstændigheder og karakteristika;

49. bemærker, at pensionsfonde, herunder arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser, stadig er reguleret og kontrolleret som selvstændige finansielle enheder, men at det i praksis er konglomerater, der udfører disse aktiviteter;

Kapitalkrav

50. mener, at forslag til en solvensordning for arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser skal tage hensyn til de særlige omstændigheder for pensioner og tage hensyn til, at risici forsikringssektoren adskiller sig fra dem i arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser, navnlig hvad angår kravet om pensionsrettigheder, varigheden af pensionsporteføljer, og at arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser er særlige instrumenter til drift af en homogen produktportefølje; understreger, at det vigtigste mål med en sådan ordning vil være at sikre en øget beskyttelse af nuværende og fremtidige pensionister; mener, at følgerne af disse forslag skal vurderes fuldt ud, navnlig med hensyn til at kvantificere ekstraudgifterne og den administrative byrde; mener, at en eventuel revision af solvensreglerne for arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser bør foretages inden for rammerne af det eksisterende direktiv om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser; understreger, at behandlingen af spørgsmålene i forbindelse med kapitalkrav for pensionsfonde er tæt forbundet med en hensigtsmæssig løsning af spørgsmålene vedrørende artikel 8 i direktivet om insolvens;

51. understreger i overensstemmelse med Kommissionens erklæring i grønbogen, at direktivet om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser er baseret på en fremgangsmåde for minimumsharmonisering, der er baseret på Solvens I, mens forsikringsselskaberne i den nærmeste fremtid vil anvende den risikobaserede Solvens II-ordning også for arbejdsmarkedsrelaterede pensionsaktiviteter;

52. understreger, at de finansielle markeder kun kan fungere effektivt, hvis der findes tillid, og mener, at tillid kræver holdbare forsigtighedsregler for finansielle institutioner, og at de arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser ikke bør være undtaget herfor;

53. opfordrer Kommissionen til at udarbejde forslag til beslutningstagning for de arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers solvensordning og navnlig - i overensstemmelse med dens erklærede hensigt i grønbogen - til hurtigst muligt at iværksætte en konsekvensanalyse af anvendelsen af Solvens II-solvensordningen;

EU-lovgivningen om insolvens

54. noterer sig de mange forskelle i gennemførelsen og anvendelsen af direktivet om insolvens; bemærker, at mens de relevante lovgivningsbestemmelser kan være forholdsvis tilstrækkelige, kan resultatet være utilstrækkeligt og dermed i modstrid med direktivets formål; henviser til Kommissionens konklusion om, at der i visse tilfælde vedrørende gennemførelsen af forpligtelserne i henhold til artikel 8 i direktivet kan rejses tvivl om, i hvilken udstrækning nogle af disse foranstaltninger er tilstrækkelige til at beskytte arbejdstageres og pensionerede personers interesser i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens, og at der er en række problemer, der skal løses;

Onsdag den 16. februar 2011

55. opfordrer Kommissionen til nøje at følge gennemførelsen af dette direktiv, træffe foranstaltninger mod medlemsstater, hvor det er berettiget, og når direktivet skal revideres at tage hensyn til den særlige situation vedrørende arbejdsgiverens finansieringsforpligtelser over for dens ansatte eller dens pensionsfond;

56. mener, at der er behov for styrkelse af EU's lovgivning vedrørende arbejdsgivernes insolvens for at sikre en ligelig beskyttelse af alle arbejdstagernes opsparinger uafhængigt af karakteren af deres arbejdsgivers pensionsordning;

57. kræver en undersøgelse af, om pensionsikringsforeninger som f.eks. dem, der findes i Luxembourg og Tyskland til beskyttelse af »book reserve schemes« under den anden søjle, kan anbefales til andre medlemsstater for at beskytte sikkerhedsmekanismen;

Information/deltagelse og investeringer

58. er bekymret over den manglende information fra offentlige myndigheder og organer, der forvalter pensioner, til offentligheden om krav, valg, muligheder, optjente rettigheder, forventede afkast og faktisk status, for så vidt angår alderspensioner; understreger, at borgerne skal modtage oplysninger om faktiske omkostninger og gebyrer, når de indgår kontrakter om supplerende pensionsordninger og optimal information om status for deres pensioner; understreger også betydningen af solid uddannelse i finansielle forhold fra et tidligt stadium;

59. noterer sig, at der er behov for øget gennemsigtighed og fremlæggelse af oplysninger vedrørende afgifter, som opkræves for kapitalforvaltning, og navnlig for private pensionsudbydernes investeringer på alle niveauer; mener, at den information, der gives af medlemsstaterne og af fondene til de enkelte borgere om optjente rettigheder, bør integreres i et operationelt, gennemsigtigt og tilgængeligt system på europæisk plan;

60. mener, at borgerne skal orienteres straks og fuldstændigt om de langsigtede konsekvenser af en reform af pensionsordninger, navnlig for så vidt angår størrelsen af deres egen pension og det samlede antal pensionsbidragspligtige år; bemærker, at reformer skal åbne mulighed for en effektiv og problemfri overgangsordning; opfordrer medlemsstaterne til at iværksætte kampagner, der gør det muligt for og tilskynder borgerne til at orientere sig om følgerne for deres pensionsbeslutninger samt sikre sig en tilstrækkelig pension;

Koordinering af politikken

61. mener, at det i forbindelse med den videre diskussion af et tilstrækkeligt, sikkert og bæredygtigt pensionssystem vil være hensigtsmæssigt at oprette en europæisk pensionsplatform, hvor repræsentanter for EU-institutionerne, arbejdsmarkedets parter og relevante aktører kan udveksle information om bedste praksis og bidrage til at forberede politiske initiativer, som er i overensstemmelse med nærhedsprincippet; mener, at der for at undgå overlapning i denne sammenhæng bør tages hensyn til det eksisterende Rådgivende Udvalg for Supplerende Pensioner (det såkaldte Pensionsforum);

62. opfordrer Kommissionen til at overveje oprettelsen af en særlig taskforce vedrørende pensioner, der involverer alle de relevante generaldirektorater med de kompetencer, der er relateret til pensionsspørgsmål;

*

* *

63. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.